

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Multitudo sapientum salus populi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

De armorum & litterarum conjunctione eleganter quidam. Arma Deorum inventa sunt, & à Vulcano fabricantur; litteræ Deorum proles ex Jovis cerebro prodierunt. Arma Bellonam colunt, litteræ Palladem. Arma ad fortitudinem & audaciam animum exercent, litteræ mentem honestate & virtutis amore excolunt. Armatus ab hoste non facile vincitur, sapiens à fortuna. Armatus gladios & vulnera non timet; sapiens mortem contemnit. Armatus res in manibus gerit; sapiens in consilio. Armis dura franguntur, sapientia emolliuntur. Arma in corpus potestatem gerunt, sapientia in animum. Armis Rempublicam defendimus; doctrina servamus. Armis libertatem propugnamus? doctrina discernimus. Armis imperia distendimus; doctrinâ & Jure sub pace retinemus. Ab armis robur & vires Reipublicæ accedunt; à litteris industria, doctrina, ars donatur.

II. (c) Intelligas etiam per Palladium, virtutem Religionis, seu cultū divini, qui ne labefactetur, aut loco moveatur, summa cura habenda, & magis pro *Aris* quam pro *Focis* excubandum. Est enim Religio fulcrum imperii, basis Reipublicæ, munimentum regnum, fundamenrum politiæ, tutela tranquillitatis publicæ, & anchora sacra; quam mota, turbantur omnia, & certissimo naufragio exponuntur. Trojani Palladium in arce summâ, tanquam firmissimo loco collocarunt. Ita Religio ante omnia in tuto est reponenda. Subintrârunt tamen tenebris occultatæ vulpeculae, *Vlysses* & *Diomedes*, pérque insidias imperfectis custodibus, utique dormientibus, salutare signum abstulerunt. Agnoscas hæreticos, qui testi palliolo novi Evangelij, initio fraudulentis verbis, postea ostentatis armis, subeunt urbes Catholicas, & inde Palladium, hoc est, sinceram, castam, antiquam, orthodoxam religionem, ex quam salus omnium pendet, convellunt & exterminant. Quis admisit? *Dum dormirent homines, venit inimicus homo.* Matth. 13.

III. (d) Præterea Palladiô significatur, sapientiæ præsidio feliciter Respublicas administrari atque florere. Juxta Salomonem: *Multitudo sapientum sanitas est orbis terrarum, & rex sapiens stabilimentum populi est.* Sap. c. 6. Et Plato dicere solebat, tum demum bene cum rebus humanis actum iri, si vel Philosophi regnarent, vel reges philosopharentur. *Vatibi terra, cuius Rex puer est, & cuius principes manè comedunt.* Ecclesiastæ. 10. quod fecerunt Trojani, non manè tantum, sed etiam noctu, vino, somnoque sepulti. Palladium è cælo lapsum esse fingitur, ad indicandum, sapientiam creatam, ab increata ortum habere. Ecclesiasticus de ea cap. 24. *Ego quasi aquaductus exivi de paradiſo.* Instar fluvii è perenni fonte per le-

gum

(e) Religionis præcipua cura habenda. (d) Sapientes, Salus populi.

gum ac sapientum doctrinam, pérque inspirationem internam in hominum mentes derivata sum.

IV. (e) Alciatus Emblem. 42. pinxit Ulyssem consilio prudentissimum, & Græcorum Diomedem fortissimum, cum inscriptione: *Vnus nihil, duo plurimum possunt.* Juxta adagium: *Vnus vir, nullus vir.* Sumpta hæc imago ex Iliad. Hom. x. quo loco Diomedes exploraturus castra Trojana, Ulyssem sibi adjungi petiit. Nihil valent vires consilio destitutæ; & nihil, aut perparum consilium sine viribus. Archidamus Lacedæmoniorum Rex, cùm vidisset filium suum temere contrà Athenienses pugnantem: *aut vires tibi augenda sunt,* dixit: *aut minuenda audacia.* Et quid aliud docet *agis*, in pectore Minervæ Gorgoneo capite terribilis, quām prudentiam sociandam armis? Hic Milo Athletes Crotoniata occurrit animo, qui tantis erat viribus, ut in Olympico certamine taurum retento anhelitu per stadium portaverit: quem iictu pugni interfecit, unoquoque die integrum devoravit. Is, cùm querum in agro cuneis adactis fissam vidisset: nimia nervorum fiducia fretus, insertis eam manibus divellere conatus est: quas arbor excussis cuneis in suam naturam revocata comprefcit, inclusisque & ipsum lupis lacerandam prædam objecit: Val. Max. lib. 9. c. de cupiditate vitæ. Ubi vides robur sine consilio plus nocere quām prodesse? Si Miloni mens sana fuisset, contentus quercinam in stadio coronam reportasse, gloriam in ramis, non in truncu truncus quæsiisset. Idem, cùm jam senex esset, inquit Cicero in Catone, videretque athletas se exercentes, aspexisse lacertos suos dicitur, illacrimansque dixisse: *At hi quidem jam mortui sunt.* Hinc discis, quantum differant vires corporis, & vires ingenii; illæ cum annis defluunt & dilabuntur: Mens autem ratio, & consilium permanet in senibus. Rectè Cicero: Non viribus aut voluptatibus, aut celeritate corporum res magnæ geruntur. Sed consilio, autoritate, & sententia, quibus non modò ornari, sed etiam augeri senectus solet.

SYM.

(e) *Vires cum consilio juncta.*